

da wošebe, tyknu jemu swoje Porsty do jeho Wuschow, a wuplunu, a dotknu so jeho Zasyka. A polada hore k Nebesam, sdychnu a dze-
sche kujem: Hephata, to je, wottewr so. A nydym wottewrischtej
so jeho Wuschy, a ton Swjastk jeho Zasyka so roswiasa, a won re-
czesche prawje. A won jim sakasa, so bychy to nikomu nepraili:
Czim bole pak won jim sakasa, czim bole woni io rosnoscedy. A dzi-
wachy so psches Mjeru, a dziachy: Won je schitko derje czinit, eu-
chich czini won blyschaznych, a njemnych reczaznych.

Zo djenšnische Szenje je jene
loschke Szenje, dokelz nas
strotkim wot teho Diwa ro-
swuczi, kotryz ton Knes tu-
dy na jennym njemym a tuchim Czlo-
weku wopokasał je. Wot teho a wot
drubich tajkich Dziwow blyšchi, wascha
Lubosz, zyte Njeto wokoto husto, so so
Krystus psches tekame wopokasał a
šjewit je, so won ton Sbožnik je, ko-
tryz nam pshecziwo Czerta Njewu
pomhač chze. A kak nam to djenšni-
sche Szenje pokaze

Jeſusa, iako jeneho Pomozni-
ka a Njekarja pshecziwo tej
euchoſezi a Njemoscezi.

I. Pshecziwo tej czjelnej;

II. Pshecziwo tej duchomnej.

I. **M**y dyrbiny so da Bohu sa taj-
ku Dobrotu diakowacz, so nam
tajkeho Muža dalje, kotryz nam sluteje
Nady pomhač chze pshecziwo wschit-
kemu, schtoz nam Czert naczinicz moze.

Pschetoz so ton samy bohi Czlowek
tak wobškodzeny je, so ani Zasyka,

ani Wuschow, kajz drusy Ludzjo, wu-
ziwacz nemoze, to su lute wot teho
Czerta jemu nabite Kamy. Psched
Sswjetom derje ma wono to Sda-
cije so kojdy mjeni, jako bychy to natur-
ste Brachi byte. Pschetoz Sswjet ne-
smaje Czerta, so Ludzjom tajku schela-
ku Schkodu naczini, a jich nemdroch
a tupych sczini, tešch jim lute Nesbozje
pschihottuje, niz jeno na Czjeli, ale
tešch na Duschi, so Stryšnoszje a
Srudnoszje dla wumru, a kžanej We-
šeloszi pschindz nemoza. My Kicheszi-
jenjo pak dyrbiny sa to dzerzeci, so
wschitke tajke Brachi niczo drube nej-
su, dyzli lute czertowške Puki. Ton
naczini tajku Zatoscz na Semi, a sczini
Schkodu, dzejz moze.

Tehodla dyrbiny so my naschemu
lubemu Knesej a Bohu diakowacz, so
je so po naschej Zatoszi tak hohrje brat,
a swojeho Ssyna, nascheho Knesa Je-
som Krysta, poštał, kiž je temu hu-
benemu Czlowekej pomhał, a nas tešch
nadnje wobarnowal, so my stajkej
Czwjelu, wot steho Njepsheczeja tešch
wobškodzeni nejšmy. Pschetoz kojdy
Czlo-